

της ἀπηξίωσεν ὑπό τοῖς βιβλίοις του ἐν τῷ πέλει μικροῦ συγγραμμάτιον — 16 σελίδων εἰς 8ον — δημοσιεύθεντος ἐν Βορδιγάλῃ 1609 ὑπὸ τὸν τίτλον « ἀληθῆς διήγησις περὶ τοῦ περιπλανώμενου Ἰουδαίου, βεβαιοῦντος λόγοις πιθανοῖς ὅτι παρεύρεθη κατὰ τὴν σταύρωσιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ὅτι ἔκτοτε διετέλεσε ζῶν. » Τὸ συγγραμμάτιον τοῦτο πολλάκις τυπωθὲν ἐπωλεῖτο ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν Παρισίων, ἔνθα δὲ Pierre del Estoile τὸ ἡγόρασεν ὡς περίεργόν τινα ἀηδίαν (ἀνοστιάν) καὶ δὲ περιπλανώμενος Ἰουδαῖος ἡμποροῦσε καὶ αὐτὸς νὰ τὸ ἀγόρασῃ, ἐπειδὴ ἐπιμάχο δύο σολδίων.

Τὰ αὐτὰ γεγονότα καθιερώθησαν ἐν τινὶ ἐπιστολῇ γερμανιστὶ γεργαμμένῃ ὑπὸ τὸ φαντασιώδες ὄνομα Χρυσόστομος Δουδούλαιος ἐκ Οὐεστφαλίας καὶ ἀποελλομένη ἐν ἔτει 1618 κατοίκῳ τινὶ τοῦ Ressel, ὃς πολλάκις ἐπυπόθη τότε ὡς ἐν τῶν πτεροέντων ἔκεινων φύλλων, ἢ τινα οἱ γελγοπῶλαι: « φέρειν ἐν τοῖς κιθωτίοις των καὶ ἐπώλουν ἐν ταῖς πλατείαις. Ἐν ταύτῃ τῇ ἐπιστολῇ λέγεται ὅτι πολλοὶ ἐπίσημοι ἄνδρες εἶχον ἴδει τὸν περιπλανώμενον Ἰουδαίον ἐν Ἀγγλίᾳ, Γαλλίᾳ, Ἰταλίᾳ, Σουηδίᾳ, Περσίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ. »

Τῷ ἔτει 1599 κατὰ τὸν Χρυσόστομον Δουδούλαιον ἦτον ἐν Βιέννη τῆς Αὐστρίας καὶ δημιθύνετο εἰς Πόλωνιαν καὶ Ρωσίαν. Τῷ 1601 συνήγοντίθησαν μετ' αὐτοῦ ἐν Λουβέκην καὶ περὶ τὸ ἔτος 1613 ἐνεφανίσθη στιγμάς τινας ἐν Κρακοβίᾳ καὶ Μόσχῃ: εἴκει τῷ ὀμώνυμῳ, ἀλλὰ δὲν κατώρθωσαν νὰ τῷ δώσωσιν ὀλίγην τροφήν. Τῷ ὄντι, ὡς λέγει, διαβαίνων διὰ τῆς Λουβέκης τῇ ίδ. Ιανουαρίου 1603, κατὰ τινα σημείωσιν τοῦ νομοδιδικού Κολέρτου, ἐπέρασε δέκα καὶ πέντε ἡμέρας χωρὶς νὰ πίῃ, νὰ φάγῃ καὶ νὰ κοιμηθῇ. Οὐχ ἦτον ἐνόμισεν ὅτι ἡμποροῦσε νὰ παραμείνῃ μίαν ὥραν ἔτι διὰ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸν λόγον.

Ἐγγενεν ἄφαντος ὑπὲρ τὰ τριάκοντα ἔτη καὶ ἐπανῆλθεν εἰς Γερμανίαν ἐν ἔτει 1633. Ἐνεφανίσθη ἐν Ἀμβούργῳ ἐκ δευτέρου ἢ τρίτου, ἀλλ᾽ ἐδίζηθη ὑπὸ ἀναχωρήση στενάζων, διότι εὔρισκεν ἐν τῇ χριστιανικῇ ταύτῃ πόλεις Ἰουδαίους μόνον. Ήστερώτερον ἐν ἔτει 1642 δὲν ἀπῆλθε μέχρι τοῦ Αμβούργου, ἀλλ᾽ ἔλασθεν ἐν ταῖς ὁδοῖς τῆς Λειψίας ὅσας τῷ ἔδωκαν ἐλεημοσύνας καταλιπών ἐκεὶ ἀνάμνησιν αἰτσοῦν τινος ἐπάτιου.

Ἀναχριθόλως εἰς τινα τῶν πολὺ προγενεστέρων περιοδειῶν του κατὰ τὰς κοιλάδας τῆς Ἐλβας ἀναφέρεται παράδοσίς τις σωζομένη ἔτι ἐκεῖ. Ἐπὶ τινος τῶν ὑψηλοτάτων δειράδων τῶν σαζωνικῶν δρέων τοῦ Matterberg τῆς νῦν ὑπὸ πάχυντος κεκαλυμμένης ὑπῆρχε πρόπαλαι πόλις τις ἀκμάζουσα, ἡς τὴν καταστροφὴν δὲ περιπλανώμενος Ἰουδαῖος ὡς ἔζης προερχότευσε. « Πρῶτον ἦδη ἐρχόμενος ἐνθάδε εὐρίσκω πόλιν, ἐκ δευτέρου ὅμως ὅταν θὰ ἔλθω ἐξύλακάγκανα μόνον θὰ εὔρω, τὸ τρίτον δὲ δὲν θὰ ἴδω εἰμὴ χιόνα καὶ σωροὺς πάγους. »

Οἱ περιπλανώμενος Ἰουδαῖος ἦτο λοιπὸν ἐν Λειψίᾳ τῷ 1642, κατὰ τὸ λέγειν αὐτοπτῶν μαρτυρῶν, καὶ ὅμως προσκυνήται τινες ἐπανεορθόμενοι ἐκ Παλαιστίνης εἰχον μάθει περὶ ἀξιοπίστων, ὅτι δὲ περιπλανώμενος Ἰουδαῖος οὐδέποτε ἀπεμακρύνθη τῆς Ἱερουσαλήμ, ἀλλ᾽ ἦτον ἐκεῖ αἰχμάλωτος ὑπὸ τὴν φυλακὴν τῶν Τούρκων. Οἱ δυτικὴς Ἰουδαῖος ἐγκεκλεισμένος ἐν τινι βαθεῖ ὑπογείῳ δὲν εἶχεν ἄλλην ἀναψυχὴν εἰμὴ τὸ ἀδιακόπως καὶ ἡρέμα βαδίζειν κατὰ μῆκος καὶ πλάτος τῶν τεσσάρων τοίχων τῆς φυλακῆς καὶ πλέντειν τὸ στῆθος καὶ τὴν ἐκδεδαχμένη χειρὶ τῶν τοίχων ἀπτεσθαι. Ἐφόρει ἔτι τὴν ἄρχαίν του φωμαίκην τῆθεννον πολὺ ἐφθαρμένην, ὡς ἐφάνετο, καὶ τοι τὴν ἐφόρει ὑπὲρ τὰ 1600 ἔτη.

Η ἀπίστευτος αὕτη παράδοσις ἦλθεν ἐξ Ἀνατολῶν ἐπὶ τῆς Βασιλείας τοῦ Ἕνοίου καὶ δισφός Πέτρος Λουβέτης ἀκούσας νὰ τὴν διηγῶνται ἐν τῇ αὐλῇ τῆς Βασιλίσσης Μαργαρίτας Βε Οαλοΐς δὲν ἐλησμόντος νὰ τὴν καταχωρίσῃ ἐν τῇ ιστορίᾳ τοῦ Beauvais χωρὶς ὅμως νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν αὐθεντικότητά της.

Ἐν Ταυρίνῳ ἐδημοσίευσαν κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ ι. αἰώνος συγγραμμάτιον τι, ὑπερ φαίνεται μεθερμηνεύθεν ἐκ τοῦ ἵταλικοῦ καὶ ἔχει τίτλον τὸνδε « ἔκθεσις εὐγενοῦς ἐλύθοντος ἐξ Ἱεροσολύμων, ἐξ ἣς μανθάνει τις ποὺ εὑρίσκεται διδυστο γῆς ἔκεινος, δ δοὺς τὸ φάπισμα εἰς τὸν Ἰνσουν Χριστόν, καὶ τὴν δοπίαν οὐτος παθάνει τιμωρίαν. »

Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲ εἶναι αὐτὸς διδυστο γῆς ἔκεινος δι δύο πολιται τῶν Βρυξελλῶν ἀπήντησαν τῷ 1640 ἐν τῷ δάσει de Soignes. « Οὗτος ἦτο περιβελημένος ἔνδυμά τι λίαν ἐφθαρμένον καὶ κατὰ τὸν ἀρχαῖον συρμὸν ἐρραμμένον,—ώς λέγει δ ἐλλόγιμος Γουσταύος Βρυνέτος δὲν Βορδιγάλης ἐν τῇ ιστορικῇ καὶ βιβλιογραφικῇ ἀφογήσει του περὶ τοῦ θρύλου τοῦ περιπλανώμενου Ἰουδαίου — καὶ εἰςῆλθε μετ' αὐτῶν εἰς ζενοδοχεῖον ἐνύκ πιῶν δὲν ἡθέλησε νὰ καθήσῃ. Αὐτοῖς δὲ τὴν ιστορίαν του διηγούμενος εἴπεν ὅτι ἐνομάζεται Ἰσάακ Λαζαρεδέμ καὶ τοὺς ἀφῆκε τὰ μάλιστα ἐκπεπληγμένους. » (Ακολουθεῖ.)

Λύσις τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ φυλλαδίῳ αἰνίγματος. — Η Περισπωμένη.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Εἴμαι ἔντομον ὥραιαν.
Αἰονίοις δὲ πετῶ,
Καὶ ἐπί τῶν καλῶν
Το γαλλ ἐγὼ ζητῶ.
Καὶ ἐπὶ τῶν χειρῶν σου κείμαι
Καὶ μὲ φλέπεις σὺ καλῶς
Θὰ σ' τὸ εἶπω προσεχῶς.
Θὰ σ' τὸ εἶπω προσεχῶς.